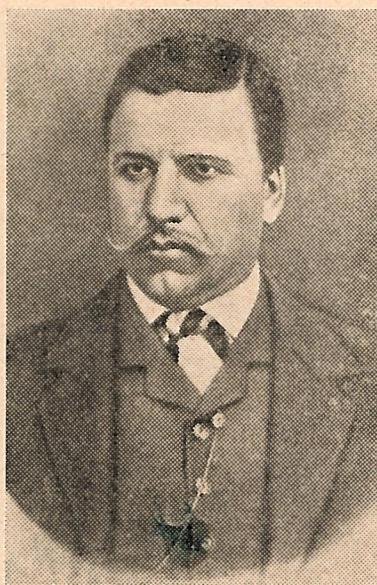

ДЕТИНСТВОТО НА ВОЙВОДАТА ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ

На 10 май 1840 година, въ квартала Клуцохоръ на градъ Сливенъ, се родилъ единъ отъ най-великите българи — войводата хаджи Димитъръ. Той произхождалъ отъ болярски и войводски родъ. Баща му — хаджи Никола Кръстевъ Асеновъ — ималъ потеклото си отъ боляритъ Асеновци, които живѣели въ крепостта Асеновецъ. Останки отъ тая крепость се виждатъ и досега на около десетина километра северо-западно отъ Сливенъ, въ недрата на Балакана, надъ лѣтовището Абланово.

Когато турцитъ превзели и разрушили крепостта, дѣдото на хаджи Димитра се заселилъ въ Сливенъ. Той прибавилъ къмъ бащиното си име името Асеновъ (отъ крепостта Асеновецъ) и това име се запазило като родово.

Докато хаджи Никола се отдалъ на миренъ трудъ, братята му станали народни хайдути изъ Сливенския балканъ.

Малкиятъ Димитъръ обичалъ да му разказватъ за подвизите на чичовците му — Стоянъ войвода и Добри войвода и да му пѣятъ пѣсните имъ. Майка му — Маринка Пенкова — която била сѫщо отъ войводско кольно, презъ дѣлгите зимни нощи съдала край огнището и оживѣвала геройствата на войводите, оживѣвала юначеството и на своя чично — войводата Желѣзко Палабоюклията — страшилище за турцитъ.

Хаджи Димитъръ ималъ шестима братя: Христо, Кръстю, Иванъ, Петъръ, Георги и Тодоръ и три сестри: Тяна, Бойка и Ангела. Той билъ петото дете на родителите си. Баща му билъ доста заможенъ и влиятеленъ човѣкъ. Презъ 1842 г., когато малкиятъ Димитъръ билъ на две години, баща му натоварва на кола цѣлото семейство и всички потеглятъ за Иерусалимъ, на поклонение предъ Божия гробъ. Оттогава мал-